

Rood, wit en zwart.

Bij deze tekst zou men in eerste instantie denken aan wijlen Anton Heiboer, die met grote teerkwasten en ferme halen kunst maakt. En voor deze kunst ook nog grof betaald werd. Maar veel meer dan deze kunst zien we vliegen in onze houtwallen en bosrijke omgeving. De grote bonte specht. Een vogel die hier regelmatig te zien is. En wie geregeld in het bos rond Toutenburg wandelt, zal hem vast wel eens gezien of gehoord hebben (roffelen). En dat kunnen deze trommelaars, ze zijn in het voorjaar op grote afstand duidelijk te horen. Als ze het op de heupen hebben kunnen ze in één seconde 8-10 tikken uitdelen. Machtig , wat slaat die vent er een roffel uit! Daar zou een tamboer van kunnen leren. Ik heb mee gemaakt dat er z'n roffelaar in het Driesumerbos woonde. Dagenlang hoorde je hem roffelen. En zag je hem van boom naar boom vliegen. Hij houdt n.l van veel lawaai en zoekt dagenlang naar een tak die veel klank geeft. Zo'n resonerende dode boomtak geeft natuurlijk veel meer geluid als hij er met z'n snavel mitrailleurgeluiden uithamert dan een groene, nog levende tak. En dat is juist de bedoeling, want hoe verder z'n roffel klinkt, des te groter is de kans dat rondlopende meisjes dit horen.

Deze spechtenmeisjes zijn echter dames van de high society, die er dus niet aan denken één sprong in de richting van meneer te maken. Omdat dank zij de lente er ook bij hen het een en ander kriebelt, kunnen ze het niet laten om ook een roffel te slaan, wat dan, vrij vertaald, zoveel betekent als: Hier ben ik, als je zin hebt kom dan naar me toe, maar kom in elk geval. Nooit heb ik gemerkt dat meneer z'n roffelen succes had, toch heeft hij z'n liefje gevonden, en de liefde is in het geheim bedreven. Een tijdlang hoorde en zag ik niks meer van meneer, daarom dacht ik dat hij verdwenen was, maar eind juli zag ik er opeens drie spechten waarvan één duidelijk een jong was. Dit was duidelijk te zien aan z'n jeugd kleed, de kop was nog niet goed door gekleurd, nog roodachtig in plaats van zwart. Ook de borst streep was nog niet onderbroken. Dit is duidelijk een juveniel jasje (jeugd). Als je dit mag waarnemen voel je dezelfde spanning , als bij het uitkomen van het eerste nestje bij onze volièrevogels. Naast het lokken van een wijfje schijnt het roffelen ook te dienen als uitlaat voor een overcomplete energie en/of als uiting van een maximum aan levensvreugd. Hoe het ook zij; ook na de bruiloft slaat hij welgemoed af en toe z'n roffel. Het is nog niet lang geleden, dat de bossen ontdaan werden van alle dode of omgewaaide bomen, en dat afgebroken takken met het eventueel snoeihout opgeruimd werd. Gelukkig wordt hier nu anders over gedacht, men laat het nu allemaal liggen, wat een goede zaak is. Door dit extensief onderhoud blijft er meer nest gelegenheid voor de vogels en andere dieren over, waar ook de specht van profiteert

De grote bonte specht is in heel Europa de meest algemene zwart/witte specht, met een opvallende witte vlek op de vleugels en rode onderstaartdekveren. Het mannetje heeft een zwarte kruin en een rode nek. De vlucht is opvallend, dit gebeurt in een golvende beweging. De grote van de specht is 23 cm. In Nederland en België een vrij talrijke broedvogel. Hun voeding bestaat uit diverse soorten insecten, maar ook bepaalde vruchten nuttigen ze graag. Het eind van de snavel is een soort verticaal snijdende beetel. Hiermee hameren ze de boombast aan flarden als ze op zoek zijn naar ongedierte. Harde vruchten worden vaak eerst in een spleet of takvork gedrukt , om ze daarna met dit bikkelharde lichaamsdeel open te hakken. De tong is bijzonder lang en zeer spits, voorzien van "weerhaakjes " de zogenaamde tastpapillen. Met de kleverige punt kan de vogel de meest verborgen hoekjes en gaatjes afzoeken en heel wat gespuis wordt op deze manier opgeruimd. Een ervaring uit de natuur, en geeft aan dat er meer is dan alleen onze volière vogels.

Tot zo ver deze prachtige vogel.

Veel wandel, kijk en luisterplezier.

Voliërevereniging " Zanglust "

jdvd